

Spm. nr. S 926

14) Til statsministeren af:

Aage Frandsen (SF):

»Hvordan vurderer statsministeren det etisk og politisk forsvarlige i, at en kommune i forbindelse med indgåelse af kontrakter eller lignende med private firmaer stiller som en betingelse eller har det som en usagt forudsætning, at firmaet til gengæld skal være sponsor for noget, som kommunen prioriterer, og at firmaer accepterer dette?«

Aage Frandsen (SF):

Statsministeren gav ét klart svar i går. Statsministeren mener formentlig, han gav flere, og jeg vil også godt indrømme, at der kan være et par stykker mere. Men der var ét klart svar, nemlig at hvis der måske er tilfælde – vi ved det ikke, skyld og ansvar finder man ud af – men hvis der er tilfælde, hvor nogle som betingelse for at få en kontrakt har måttet indgå en sponsoraftale, så tager statsministeren klart afstand fra det. Det kvitterer vi for.

Men spørgsmålet er jo så: Ét er, at man skriver det ned og er så dum at skrive det ned, som det åbenbart er sket i nogle tilfælde, altså ligefrem som en skriftlig betingelse. Men der er også nogle tilfælde, hvor man måske nok har det som betingelse, men hvor det er fuldstændig usagt. Alle ved godt, at det foregår. Det er i virkeligheden måske dér, problemet er. Der kan være nogle tilfælde, hvor det ligger i luften, men det står ingen steder.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Naturligvis skal en kommune handle inden for lovgivningens rammer. Det er så selvfølgelig, at man ikke engang burde sige det, men det være sagt alligevel. Og når en kommune indgår en kontrakt med et privat firma, må kommunen selvfølgelig kun stille vilkår, som efter almindelige forvaltningsretlige grundsætninger er saglige, det vil sige navnlig krav til ydelsens pris og kvalitet. Og jeg vil godt understrege som direkte svar på hr. Aage Frandsens supplerende spørgsmål, at det i den forbindelse ikke har betydning, om vilkåret stilles udtrykkeligt eller stiltiende.

Kl. 14.50

Aage Frandsen (SF):

Jeg er glad for at få at vide, at det også er statsministerens opfattelse, at vilkåret kan være der stiltiende. Problemet er så, hvis der er situatio-

ner, hvor der kommer mistanke om, at noget enten er som betingelse eller stiltiende; hvordan finder man så ud af, om det er det?

Ja, man kan ikke finde det som et skriftligt materiale, for det er jo stiltiende, der er tale om indforståethed, så det findes ikke skriftligt. Hvordan kan man komme sådan noget til livs, når man ikke har noget skriftligt materiale? Er den eneste metode så ikke, hvis man vil have undersøgt den slags, at politiet går ind og undersøger det, og at man i forbindelse med, at man rejser en sag, så fører vidner?

Eller den anden mulighed var, at man havde en dommerundersøgelse, hvor de personer, som kommer ind i den forbindelse, udtaler sig under vidneansvar. En advokatundersøgelse har jo ikke noget tilsvarende, for hvis der aldrig har været skrevet noget ned, er der ikke noget at komme efter i en advokatundersøgelse. Er det ikke korrekt?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg tror ikke, at jeg er i stand til at give meget mere svar på det end det, hr. Aage Frandsen egentlig selv giver. For hr. Aage Frandsen antyder jo selv, at der er man ude i et svært område.

For så vidt angår den konkrete sag i Farum, vil jeg blot gentage, at der jo nu er iværksat en række undersøgelser, og der foreligger ikke oplysninger for mig på nuværende tidspunkt, som gør det nødvendigt at tage initiativ til, at der skulle foretages yderligere undersøgelser. Jeg går ud fra, at hver en sten, der skal vendes, bliver vendt.

Aage Frandsen (SF):

Ja, enhver sten, der kan ses, bliver vendt. Men der er vi jo enige om, at der kan være noget, der ikke kan ses. Der er noget, der ikke er skrevet ned. Der er noget, som måske nok findes som aftale, men det er kun mundtligt, og der er ligefrem måske også noget, som ikke engang findes som aftaler, men som er indforstået.

Hvordan får man det gravet frem, medmindre man siger: Politiet kan gøre det, for de har mulighed for at anvende vidner i forbindelse med en sag, der rejses. Eller man kunne sige: Det skal være en dommerundersøgelse.

Vi må sige om det, der er sat i værk derude, at vi godt ved, at der er noget af det, der ikke kan undersøges, fordi man ikke har redskaberne dertil. Og der er det jo somme tider, man må sige, at det er en fordel, at der i virkeligheden bliver rejst sigtelse mod en person, fordi så har